

KAYA
ÇİÇEKLERİ

Hazırlayan:
Doğan KAYA

Dr. Doğan KAYA

KAYA ÇİÇEKLERİ

I. Baskı: 2010

*5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca bu kitabın her türlü yayın hakkı yazara mahfuzdur. Hiçbir şekil ve teknikle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz. Kaynak gösterilmek kaydıyla alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

AYŞE KAYA

HAYATI

ŞİİRLERİ

Aynalar

Bulurum

Paylaşırım

Saymadılar

Yakabilsem

Ah Dedi

Kaçabilirsen

Kandırır

Sen

Daldım da Gittim

Beraber

Satarım

Attı Beni

Gülden Habersiz

Anne

Yollar

Yesi Yolunda

Keşke

Bişkek

Teslim Oldu

Sonlar İçinde

Gözlerin- I

Gözlerin- II
Güzel

**DOĞAN KAYA
HAYATI**

ŞİİRLER

Sırası Değil

Eyvah Bize

Gazel

Gurur

Ne Fayda

Kara Sevda

Sevdiğim

Oy Oy

Şarkı

N'eyleyim

İmam Hatip Lisesi

Necip Fazıl'a

Osmanlı Destan

Duy Beni Canım

N'olurdu?

Gayrı

Selâm

Ayşe'm

Nevruz

Dostlar

Bıaktım
Pişmek İstiyorum
CİNASLI MANİLER

MUAMMALAR*

MEKTUP ŞİİRLER

Acıyurtlu Mahcubî – Ekinözlü Rahmanî

Mahcubî'den Ekinözlü Rahmanî'ye (1)

Ekinözlü Rahmanî'den Mahcubî'ye (1)

Mahcubî'den Ekinözlü Rahmanî'ye (2)

Ekinözlü Rahmanî'den Mahcubî'ye (2)

Mahcubî'den Ekinözlü Rahmanî'ye (3)

Ekinözlü Rahmanî'den Mahcubî'ye (3)

Mahcubî'den Ekinözlü Rahmanî'ye (4)

Ekinözlü Rahmanî'den Mahcubî'ye (4)

Pervanî'den Mahcubî'ye (1)

Mahcubî'nin Pervanî'ye Cevabı (1)

Pervanî'den Mahcubî'ye (2)

Mahcubî'nin Pervanî'ye Cevabı (2)

UĞUR KAYA

HAYATI

Gülpebem

Olsun

Boşta

Yalnızım

Cumhuriyet Destanı

Sizlere*

Atayurtta Yesevi*

Hüzün Kapladı

İtü Tmdk Marşı

İTÜ TMDK

MEKTUP ŞİİRLER

Eseri'den Mazlumiye Şiir Mektup

Mazlumî'den Eseri'ye Cevap

Mecnun Gibi

Âşık Halil Topçu

KAYA ÇİÇEKLERİ

AYŞE KAYA

AYŞE KAYA

1956'da Sivas'ta doğmuştur Tevfik ve Türkân Benek'in kızıdır. Sivas'ta Dört Eylül İlkokulu ve Selçuk Ortaokulunu bitirdikten sonra Sivas Merkez İlköğretmen Okuluna girmiş, 1974'te buradan mezun olmuştur. 1976'da Halkbilimci Doğan Kaya ile evlenmiştir. İki kız (Sibel, Zeynep Aslıhan) ve bir oğlu (Tâhâ Tuna) vardır. 1988'de Anadolu Üniversitesi Eğitim Önlisans Programını bitirmiştir. Sivas, Ergani, Aksaray-Ortaköy'de 20 yıl öğretmenlik yaptıktan sonra 1994 yılının Ekim ayında Sivas'ta emekli olmuştur.

Şiir yazmaya gençlik çağlarında başlamıştır. Önceleri serbest vezinle şiirler yazmaktayken tamamen heceye yönelmiştir. Şiirleri, *Altıncı Şehir Sivas, Koza ve Somuncu Baba* dergilerinde yayımlanmıştır. Konu olarak şiirlerinde mistik bir eda hakimdir. Şiirlerinin yanı sıra masal derlemeleri de vardır. Ayrıca Âşık İsmetî'nin divani şiirlerini *Tepedeki Işık* (2002); içinde 70 orijinal masalın bulunduğu *Has Bahçenin Gülleri-Sivas Masalları* (2004) ve biyografik eser olarak hazırladığı *Ozan Faruk* (2004) ile *Halk Şairi Ömer Tombul* (2005) adlı dört kitabı vardır. Şiirlerinde mahlas kullanmamıştır.

AYNALAR

Güzele "Güzel" diyen, gözün ta kendisidir,
Bakıp da "Heyhat!" derim, beni verin aynalar.
Güzele "Güzel" diyen kulun efendisidir,
Yollarıma ışıklar nurlar serin aynalar.

"Acaba ayna nerde?" diye aramaz oldum,
Yüzümü ayna ile ben mi göremez oldum?
Betim benzim sarardı hatır soramaz oldum,
Bana o gençliğimden çiçek derin aynalar.

Bakmak istemem sana, göstermen beni bana,
Yüzündeki cilâya, yazıklar olsun sana,
Senin çerçeven dönsün, elimdeki bastona,
Dokunmayın gönlüme, yaram derin aynalar.

Oyalama beni sen, işte geldim giderim,
Aldın güzelliğimi, beddualar ederim,
Ömrüme kement attın, daha başka ne derim?
Bana değil ellere, tuzak kurun aynalar.

Ufuğa dalar gözüm, hazır esecek yelim,
Artık sıcak bir ele, dokunmuyor bu elim
Şimdi başlar yolculuk haydi artık gidelim,
Bir daha bulursanız hesap sorun aynalar.

Mayıs, 2001

BULURUM

Gülistandan gül istesem
Gül içinde gül bulurum
Hakk'a giden yol istesem
Yol içinde yol bulurum

Utanmaya ar istesem
Benim ile yar istesem
Yer üstüne yer istesem
Mal içinde mal bulurum

Güzel çirkin söz istesem
Beni yakan köz istesem
Avunmaya saz istesem
Tel içinde tel bulurum

Aşık olup aşk istesem
Gönlüm için köşk istesem
Yarım ile meşk istesem
Hal içinde hal bulurum

Mart, 2001

PAYLAŞIRIM

Senin ile bu gönlü
Paylaş de paylaşırım
Otur dizim üstüne
Şöyleş de söyleşirim

Aşk iline varalım
Orda divan kuralım
Aşk kimden soralım
Eyleş de eyleşirim

Yoktur sevdamda hile
İstemem düşme dile
Benim ile benle bile
Uylaş de uylaşırım

Mart, 2001

SAYMADILAR

Aslı ile Leyla oldum
Kuldan bile saymadılar
Çöle düştüm Mecnun oldum
Yoldan bile saymadılar

Yılan oldum yere düze
Bülbül gibi girdim göze
Tuti idim gittim söze
Dilden bile saymadılar

Nilüferdim bittim gölde
Çiğdem çiçek açtım yolda
Sümbül gibi soldum elde
Güliden bile saymadılar

Altın oldum gezdim başta
Mercan olup durdum kaşta
İnci oldum yurdum döşte
Lâ'lden bile saymadılar

Kimden eksik boyum enim
Güliden idi sinem benim
Ağır idi paham benim
Puldan bile saymadılar

Dara çektim ben kendimi

Yıktı benim sel bendimi
Bozmam yine o andımı
Halden bile saymadılar

Mahmut geçti Ali geçti
Abdal geçti veli geçti
Bir akılsız deli geçti
Elden bile saymadılar

Mart, 2001

YAKABİLSEM

Gönül dağıma indi yine sisler bulutlar
Başım göğe kaldırıp güneşe bakabilsem
Yine bahara kaldı suya düştü umutlar
Coşup da ırmak gibi bendimi yıkabilsem

Kararır bulanırım gam üstüne gam bana
Derdimi anlatamam sitem ederim sana
Mutlak hüküm O'nundur gönderirim ben O'na
Sabır ile her daim derinden akabilsem

Çıktım yokuş yukarı aşağı inemem ki
Bilenlerin yolundan geriye dönemem ki
Kandil içre fitilim yanıp da sönemem ki
Ateşe pervaneyim bedeni yakabilsem

Çaresizlik içinde hep düşünür dururum
Durmakla bitse yeter için için eririm
Bir türlü uslanmayan başım taşa vururum
Bana verene satıp içinden çıkabilsem

Nisan, 2001

AH DEDİ

Dostlar pazarına bir tezgah açtım
Duyan duydu duymayan da "Yuh!" dedi
Lâl, ü gevher ile mercanlar saçtım
Gören gördü görmeyen de "Tüh!" dedi

Pazara uğrayan baktı malıma
Beyaza yeşile hele alıma
Benden gizli dudak büküp halıma
Gülen güldü gülmeyen de "Vah!" dedi

Bu meydanda düşünmedim arımı
İllâ bir de zarar ile kârımı
Yarım ile çalıp aşkın tarını
Çalan çaldı çalmıyan da "Ah!" dedi

Mart, 2001

KAÇABİLİRSEN

Güzelleri gördüm suyun başında
Kaçamadım sen kaç kaçabilirsen
En büyüğü dersin on beş yaşında
Seçemedim sen seç seçebilirsen

Biri vardı ceylan gibi avladım
Yüreğime ateş bastım dağladım
Ardı sıra için için ağladım
Geçemedim sen geç geçebilirsen

Bir kez olsun baksa benim gözüme
Sözüm geçmez yürekteki közüme
Kapandı kapılar arsız yüzüme
Açamadım sen aç açabilirsen

Mart, 2001

KANDIRIR

Dostun dosta bakışı
Beni yakar yandırır
O sözlerin akışı
Dile kanar kandırır

Arada bir gelse de
Sevda sazın çalsa da
Nazı pozu olsa da
Hep başımı döndürür

Nazar boncuk taktığım
Gözüm gibi baktığım
Türlü türlü yaktığım
Ateşimi söndürür

Mart, 2001

SEN

Unutmuştum seni karşıma çıktın
Sapladın yüreğe ok gibi bakış
Yağmur suyu gibi içime aktın
Ben de anlamadım o nasıl akış

Ne olur cevap ver sıkma yüreğim
Senin o bakışın benim durağım
Susuz kalmış fesleğenden kurağım
Kupkuru kurudum bu nasıl yakış

Bakmaktan başka şey bilmez misin sen
Akan göz yaşımı silmez misin sen
Bana baka baka doymaz mısın sen
Yaradana kurban bu nasıl nakış

Mart, 2001

DALDIM DA GİTTİM

Bir bakış vardı ki bakıştan öte
Bana değil sanki dünyaya yete
Az kaldı başımdan akıllar yite
O gözler peşine daldım da gittim

Sıcacık ellerin içimi dağlar
Ruhumda binlerce sevdalar ağlar
Sevdamı sevdana ellerin bağlar
Ellerin içinde kaldım da gittim

Duygu mu sevda mı aşk mı bilemem
Bu rüyaya ben bir isim bulamam
Gerçeği göremem sensiz olamam
Serimi hülyaya saldım da gittim

Gide gide ben yolumu şaşırdım
Beni değil onu dağlar aşırđım
Suyu değil deryaları taşırdım
Boyumun ölçüsün aldım da gittim

Mart, 2001

BERABER

Yüreğın benımdır yüreğım senın
Senın her dıleğın dıleğım benım
Eşım ıle bükölmez bıleğım benım
Aynı yolda yürür ısek beraber

Sakın durursam da ateşım korum
Kaçırma gözünü gözüne sorum
Gözümdeki nursun gözünde nurum
İkimiz de görür ısek beraber

Avcı vurdu karalıyım ağılıyım
Ne yazık ki ayağım dan bağılıyım
Senın ıle bu cıhanda eğılıyım
Karışıp da erır ısek beraber

Bu dñnyanın çoğu değil azıyım
Güzellerın cılvesıyım nazıyım
Senın ıle bır ömüre razıyım
Aşkımız ı korur ısek beraber

Nısan, 2001

SATARIM

Gülistandan gül dererim
Gül satarım BİR alırım
Bedestana mal sererim
Mal satarım BİR alırım

İster isem ulaşırım
Bu sevdaya bulaşırım
Pazar pazar dolaşırım
Kul satarım BİR alırım

Altınım var derya deniz
Mercan değil incideniz
Feda olsun isterseniz
Pul satarım BİR alırım

Çoğu değil ister azı
Gamlanırım bazı bazı
Çalamam ki ben bu sazı
Tel satarım BİR alırım

Nisan, 2001

ATTI BENİ

Yine şaştım yanıldım gönül ona döndü yine
Basacaktım bağrıma elden ele attı beni
Göz görmez akıl ermez ateş olur yanar sine
Aşkın tadın beklerken zehirine kattı beni

Sevdalar yalan mı ki inanmadım orda durdum
Sevenler kim seven kim anlamadan sırra erdim
Değmeyene değer mi düşünmeden gönül verdim
Darılmadım yine ona köle diye sattı beni

Uğraştın da ne oldu gönül yine pes dedin
Bırak sevda peşini rüzgâr gibi es dedin
Bu senin işin değil bunu burda kes dedin
Çabaların boşuna yine pişman etti beni

Mayıs, 2001

GÜLDEN HABERSİZ

Faniden buraya yola çıkmışım
Geliyorum işte yoldan habersiz
Meğer gelir iken gül de dikmişim
Bahçeden habersiz daldan habersiz

Düşündüm kendimi durmadan beni
Aklıma getirmem kimseyi seni
Bu da her faninin bir garip yanı
Kendimden habersiz elden habersiz

Yolculuk sürerken bu garip handa
Belirir içimde sevda o anda
Aşık ile maşuk bir olur canda
Canandan habersiz kuldan habersiz

Hamlık da bizdedir pişkinlik bizde
Uğruna yandığım "BİR" kalır sözde
Yana yana yandım tutuştum közde
Narımdan habersiz külden habersiz

Mayıs, 2001

ANNE

Kendimi bildim de seni bilmedim
Pişmedik taşmadık aş mıydın anne
Senden sonra bir gün yaşım silmedim
Kirpiğim ucunda yaş mıydın anne

Çileler sıkıntı yoldaşın oldu
Ömrüne her zaman kahırlar doldu
Henüz açan gülün çok çabuk soldu
Dört mevsim bitmeyen kış mıydın anne

Kaf Dağı'nda idin yere inmedin
Masalda yaşadın bize kanmadın
Yalvarsak da yine geri dönmedin
Hüma mı Anka'mı kuş muydun anne

Kendini her zaman attın en öne
Meyilin yok idi şöhrete üne
İyilik yaparken bakmadın düne
Meleğe periye eş miydin anne

Kimbilir ne kadar hayaller kurdun
Umudun yerine dertleri sardın
Hayatın yükünü çektin de durdun
Sabır tesbihinde taş mıydın anne

Analar içinde daim baş idin
Sütünle içimi dışımı yudun

Sonunda beni de anasız kodun
Gördüğüm en güzel düş müydün anne

17 Ocak 2002

YOLLAR

Yaradanın emri rahmeti ile
Anamın rahminde bitirin yollar
Dokuz ay yolculuk zahmeti ile
Ölümlü dünyaya getirin yollar

Bu hana o meşhur kapıdan girdim
Türlü insan türlü mahlûkat gördüm
Dünya hayatının sonuna erdim
Evvelden ahıra götürün yollar

Vakit tamam olur ecel gelirse
Şehadet çekmeye zaman kalırsa
Mübarek Azrail canım alırsa
Ömrümü sonuna yetirin yollar

Her kim yursa yusun aybım görmesin
"Neden" "Niçin" diye soru sormasın
Atım yüğrük olsun adam yormasın
Varıp mezarıma yatırın yollar

Münker ile Nekir yanıma gelsin
Sorusunu sorsun cevabın alsın
Cesedim mezarda öylece kalsın
Kıyamete kadar oturun yollar

Kıyamet kopanda şaşırma beni
Bir uçtan bir uca aşırma beni

Sırat köprüsünden düşürme beri
Rabb'imın nurunda yitirin yollar
10 Haziran 2003

YESİ YOLUNDA

Görmekti duymaktı muradım seni
Hayâl gerçek oldu Yesi yolunda
Gördüm de bildim de anladım seni
Gözüm yaşı seldi Yesi yolunda

Işıklı yurduna yanına geldim
Yolunun yapının hayranı oldum
"Zavallı" "Bîçare" adını aldım
Madde cüce kaldı Yesi yolunda

Düşündüm âlemi Bektaş Veli'ni
Yerdeki gökteki cümle kulunu
Uzattım elimi uzat elini
Mânâ dize geldi Yesi yolunda

Bişkek, 9 Mayıs 2003

KEŞKE

Karlı dağlar gibi yücelerdesin
Düzlüğe engine inseydin keşke
Dilimde sözümde hecelerdesin
Sen de benim adım ansaydın keşke

Gönül sarayında kalmaz mısın sen
Yaramın merhemi olmaz mısın sen
Diz çöksem yalvarsam gelmez misin sen
Tertemiz sevgime kansaydın keşke

Ruhum aşkın ile dolup da taşı
Bendeki sevdalar deryayı aÇtı
Dert miydi aşk mıydı bu nasıl işti
Benimle ateşe yansaydın keşke

Sabırım tükendi geldim sonuna
Ettiğin cefalar kalsın yanına
Gözlerim yol çeker mezar yönüne
Ölmeden sevgini sunsaydın keşke

Bişkek, Nisan, 2003

BİŞKEK

İçimi dışımı sıkıntı bastı
Elimi kolumu bağladın Bişkek
Yurdumdan hasretin rüzgârı esti
Gurbet ateşiyle dağladın Bişkek

Ala, Too'un ile yolumu kestin
"Zalim" levhasını yakana astın
Herkesem mi yoksa bana mı kastın
Bir sevda uğruna eğledin Bişkek

Gül açtı yeşile boyandı etraf
Yine de gözümde hüzmün her taraf
Saklama da hadi et be itiraf
Sen de benim ile ağladın Bişkek

Bişkek, Nisan, 2003

TESLİM OLDU*

Kış da bitti bahar erdi
Haller dişe teslim oldu
Umutları ayaz vurdu
Güller kışa teslim oldu

Gitti çalan geldi alan
Hüsran oldu bize kalan
Dualar da oldu talan
Eller boşa teslim oldu

Saymadılar ölümünü
Bağladılar kolumuzu
Şaşırttılar yolumuzu
Yollar taşa teslim oldu

Ne söyledi neler etti
Varı yoğu hepsi bitti
Umut vardı o da yitti
Filler kuşa teslim oldu

Hakk'a âyân ahvalimiz
Neye döndü şu halimiz
Sustu yazık bu dilimiz
Diller dişe teslim oldu

* Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

Soğuk hüzün kış kıyamet

Suçlu bul da et şikâyet

Umut sende ey adalet

Kullar başa teslim oldu

Bişkek, Nisan, 2003

SONLAR İÇİNDE

Doston hanesini ziyaret ettim
Zaman durdu sanki anlar içinde
Varımı yoğumu hepten kaybettim
Canıma can sundu canlar içinde

Bir mahmur nazarla yüzüme baktı
Bir değil bin bir tahtımı yıktı
Aşkın ateşiyle sinemi yaktı
Kaldı benim canım kanlar içinde

Dilin büyüsümü dildeki sözler
Âşık olan her daim seheri gözler
Her geceyi mutlak bir sabah izler
Gözüm açıp kaldım sonlar içinde

GÖZLERİN- I

Bir kere bakarsam daha kaçamam
Gönülden gönüle akar gözlerin
Kırpık kıpırdamaz kaşlar oynamaz
Derinden derine bakar gözlerin

Bir çift mühür olmuş rengi karadır
Değdiği her nokta onmaz yaradır
Yaralar tenimde sıra sıradır
Vuslat tohumunu eker gözlerin

Mansur gibi beni çekiyor dara
Aşık, ı bülbül gibi düşüyor zara
Pervane misali dönüyor nara
Sanki ateş kor da yakar gözlerin

Oynaşır gülüşür binbir naz ile
Yüzümde gözümde her bir iz ile
Eda ile cilve ile poz ile
Sevdanın resmini çeker gözlerin

2 Nisan 2005

GÖZLERİN- II

Gözünde çok zaman fitne kaynaşır
Bakarsam düşürür tora gözlerin
Kara gözlerinde sevda oynasır
Getirir fikrimi zora gözlerin

Bu güzel aldanır gözüne baksa
Kavl, ü kararını bir kere yıksa
Çakmak olmuş gözler ateşi yaksa
Elbette yetirir zora gözlerin

“Velâ havle velâ kuvvete”çeksem
Gönlümün kafesin dibinden söksem
“Evet” manasına gözüne baksam
Bütün yasakları kıra gözlerin

Yeter hadi n’olur gelme üstüme
Bildirme beni sen eşe dostuma
Bedene ruhuma cana kastıma
Başımda estirir bora gözlerin

15 Mayıs 2006

GÜZEL

Geçip gider uzun günler
N'ola halden bilsen güzel
Şu gönlüme düştün yine
Canıma can olsan güzel

Yollar gibi hep uzarım
Yâr okurum yâr yazarım
Senden umut zor üzerim
Lutfeyleyip gelsen güzel

Söyleyemem değil yeri
Âşık olan gelsin beri
Andım vardır dönmem geri
Gayrı karar kılsan güzel

Yeter artık cana yetti
Sona geldik ömür bitti
Bu kul sabır etti
Artık vuslat olsun güzel

DOĞAN KAYA

MAHCUBÎ

Asıl İsmi Doğan Kaya'dır. 1952 Mayısında Acıyurt köyünde doğmuştur. İskender ve Kadriye'nin oğludur. Ailesi Doğan, henüz altı aylıkken Sivas'a göç etmiş, buraya yerleşmiştir. Çocukluğu, kıraathane işleyen babasının iflas etmesi üzerine, çok sıkıntılı geçmiştir. İlk (Dört Eylül İlkokulu) ve orta tahsilini (Atatürk Ortaokulu-Sivas Lisesi) Sivas'ta yaptıktan sonra 1970 İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü kazanmış, 1974'te bu bölümden mezun olmuştur. Anadolu'nun muhtelif liselerinde edebiyat öğretmenliği yaptıktan sonra, 1983'te Cumhuriyet Üniversitesine geçmiştir. 1991'de Gazi Üniversitesinde doktorasını yapmıştır. Halen Cumhuriyet Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Evli ve üç çocuk (Sibel, Zeynap Aslıhan, Tâhâ Tuna) sahibidir.

Âşık tarzı şiir denemelerine lise tahsili (1969) sırasında başlayan Doğan, daha o zamanlar kendisine Muhcubî mahlasını almıştır. Saz çalamayan Mahcubî'nin şiirlerinde mistik, millî ve aşk konuları ağırlıktadır.

1991 yılında Folklor Araştırmaları Kurumu tarafından, "*İhsan Hınçer Türk Folkloruna Hizmet Ödülü-91*"; 2001 yılında Motif Halk Oyunları Eğitim Derneği Gençlik Kulübü tarafından "*Halkbilimi Araştırma ve Hizmet*

Ödülü"; 2006'da Kayseri Sağlık Eğitim Enstitüsünce verilen "2006 Türklük Bilimine Hizmet Ödülü"; 2008'de de Şarkışla Âşık Veysel Halk Kültürü Araştırma, Uygulama ve Dokümantasyon Merkezi tarafından "Âşık Veysel Halk Kültürüne Katkı Ödülü"nü aldı.

İLESAM ve Folklor Araştırmaları Kurumu üyesi olan Kaya, millî ve milletlerarası toplantılarında doksan kadar bildiri sunmuş; bugüne kadar Türk Halkbilim ve Türk Halk Edebiyatı konularında 210 makalesi ve 34 kitabı yayımlanmıştır.

Yayımlanan kitapları şunlardır:

Âşık İsmetî (1984), *Ruhsatî'nin Uğru ile Kadı Hikâyesi* (1985, 2009), *Şairnameler* (1990, 2009), *Âşık Ruhsatî Bibliyografyası* (1992), *Mahmut ile Nigâr Hikâyesi Üzerine Karşılaştırmalı Bir Araştırma* (1993), *Âşık Minhaçî* (1994, 2006), *Sivas'ta Âşıklık Geleneği ve Âşık Ruhsatî* (1994), *Âşık Sefil Selimî-Çobanın Can Pınarı* (1996), *Âşık Zakirî* (1996), *Sızırılı Âşık Hasan (Coşarî)*, (1997), *Acıyurtlu Halk Şairleri* (1999), *Anonim Halk Şiiri* (1999), *Halk Hikâyeleri-1* (M. Sabri Koz ile birlikte), (2000), *Âşık Edebiyatı Araştırmaları* (2000), *Folklorumuzda Beddua Söyleme Geleneği ve Türk Halk Şiirinde Beddualar* (2001), *Bir Dastan Kehramanı Mehrali Bey* (Bakı, 2001), *Sivas'ta Bıçakçılık* (Uğur Mesçi ile birlikte), (2002), *Çamşık Ozanları* (2002), *Halkbilim Araştırmaları* (2002), *Âşık Edebiyatına Giriş* (Bişkek, 2003), *Yaşnameler* (2004), *Âşık Veysel* (2004), *Âşık Talibi Coşkun* (2005), *Âşıkların Diliyle Sivas* (2006), *Ansiklopedik Türk Halk Edebiyatı Terimleri Sözlüğü* (2007), *Sivas Halk Şairleri* (5 Cilt, 2009). *Âşık Şenlik'in Selman Bey ile Turnateli Hanım Hikâyesi* (2009), *Âşık*

*Ŗenlik'in Sevedekâr ile Gülenaz Hanım Hikâyesi (2009),
ŖarkıŖlalı Âgâhî (2009), Yunus Emre ve Seçme Beyitler (2009).*

SIRASI DEĞİL

Mazinle kendini avutup durma
Geride kalmanın sırası değil
Hainle bir olup hayeller kurma
Hayale dalmanın sırası değil

Türlü safsataya inanıp kandın
Kötü yola saptın çabuk aldandın
Onlar ne yaparsa ona dadandın
Modayı almanın sırası değil

MAHCUBÎ'nin derdi başka bir derttir
Türkleri sorarsan hepsi de merttir
İmansız olanın yüreği serttir
Pavyona dolmanın sırası değil

17 Şubat 1969

EYVAH BİZE

Yine senlik benlik alıp yürüdü
Eyvah bize yazık bize vah bize
Bir zamanlar edep haya var idi
Eyvah bize yazık bize vah bize

Bilmem kimden ümit bekler bu millet
Vurup dövüp sövmek sanki marifet
Ne inanç var ne saygı ve ne iffet
Eyvah bize yazık bize vah bize

Utandırma Türk'sen şehit atanı
Değerlendir boşa geçen zamanı
Gözler görmez oldu gerçek düşmanı
Eyvah bize yazık bize vah bize

Biçarenin bulunmaz bir hamisi
Kimi güler oynar ağlar kimisi
Müslüman'ın boş kalıyor camisi
Eyvah bize yazık bize vah bize

21 Haziran 1969

Gazel

-. - - / -. - - / -. - - / -. -

Hasta oldum halsizim zulmetme nâlânım acı
Hasretinden gamlıyım ay yüzlü rıdvânım acı

Nazlı yâr dîvâne ettin sen akıllıyken beni
Vasf olunmaz dilrubasın gitme hayrânım acı

Cilve yapıp kaçma benden zor imiş derdin meğer
Mübtelâ ettin beni derdine sultânım acı

Derde düştüm bir tebessüm et de derman bulayım
Çektiğim bu ıstırap çok oldu cânânım acı

Mey içip mest oldu **Mahcîbî**'n vefâ etsen n'ola
Bak zebun kaldım senin yanında sûzânım acı

6 Ekim 1969

GURUR

Allah'ıma şükrolsun beni bir Türk yaratmış
İman vermiş kalbime içine sevgi katmış
Zevk alırım cihattan gönlüm bununla tatmış
Öldürürüm ölürüm yurdumu güldürürüm

Ne isterim dünyada bu imanla coşarken
Taparım Allah'ıma hak yolunda koşarken
Kırılsam da eğilmem düşman buna şaşarken
Eğseler de başımı hınç ile kaldırırım

Türk ve İslâm uğrunda feda olsun bu başım
Yükselmezse vatanım asla dinmez gözyaşım
Mahcubî'yim ezelden imanlı vatandaşım
Nerde bir düşman görsem haddini bildiririm

2 Kasım 1969

NE FAYDA

Nice yıllar yârin peşinden koştum
Yar kadrimi bildi amma ne fayda
Boynu bükük bir köşede mahzunken
Gelip kapım çaldı amma ne fayda

Bilirim yıllardır yüzüm gülmedi
Hayattan alacak zevkim kalmadı
Yalvarsam da yar yanıma gelmedi
Yıllar sonra geldi amma ne fayda

Ağardı saçlarım büküldü belim
İstesem nafile çalmıyor telim
Yalvara yakara lal oldu dilim
MAHCUB yardan yıldı amma ne fayda

6 Ekim 1970

KARA SEVDA

Âşıkları deli eder
Kara sevda kara sevda
İşte oldum bir derbeder
Kara sevda kara sevda

Gülem dedim gülemedim
Yardan murat alamadım
Senden vefa göremedim
Kara sevda kara sevda

Çile çektim benzim soldu
Dertlerime sebep oldu
Gide gele beni buldu
Kara sevda kara sevda

Hislerimi anlatamam
Bu gönlümü avutamam
İstesem de unutamam
Kara sevda kara sevda

Yar unuttur halim sormaz
Seven muradına ermez
MAHCUBÎ'ye aman vermez
Kara sevda kara sevda

24 Ekim 1970

SEVDİĞİM

kara kaşlı kara gözlü sevdiğim
sana gelsem beni kabul eden mi
Koyun olup mekanında yayılsam
Lutfedip de gözücuyla güden mi

Bu kadar çileye dayanır mı can
Tükendi takatım kalmadı derman
Sevdiğim verseler katlime ferman
Bir kez olsun âşıkını tutan mı

Nere gitsen yar peşinden gelirim
MAHCUBİ'yim arar seni bulurum
Yar yar diye yar yolunda ölürüm
Toprağıma gözyaşını katan mı

11 Aralık 1970

OY OY

“Oy” diyerek çıktım gurbet eline
Gurbetlik belimi büküyor oy oy
Dertli âşık vurma sazın teline
Çağlayıp gözyaşım akıyor oy oy

Dertlerim yüzünden oldum ben gafil
Ceket almak için bulamam kefil
Gezerim sokakta mahcup ve sefil
Yoksulluk bağrımı yakıyor oy oy

Yüreğim soğutmaz ne buz ne de kar
Kimseler bulamaz derdime deffar
Bunca dert elinden kalmışım naçar
Doğrulamak istesem yıkıyor oy oy

Neşeli günüm yok ağlarım her an
Arasam nafile bulamam derman
MAHCUBÎ sus artık yeter bu efgan
Gözün yağmur gibi döküyor oy oy

11 Ocak 1971

ŞARKI

Kalbimde sen varsın gözde hayalin
Söyle ciğer-parem nedir melâlin
Bana elem veren o mahcub halin
Söyle ciğer-parem nedir melâlin

Görenler sanmasın yaptığını naz
Yüzünde tebessüm neden böyle az
Akıtma gözyaşın neş'elen biraz
Söyle ciğer-parem nedir melâlin

16 Nisan 1972

N'EYLEYİM

Şu fani dünyada en güzel çağım
Yıldız gibi aktı geçti n'eyleyim
Zalim felek aman vermez bir türlü
Doğrulmadan yıktı geçti n'eyleyim

Bizim elde soğuk olur kış olur
Güzeller adama yaman eş olur
Soluk yüzde melul gözde yaş olur
İflahımı söktü geçti n'eyleyim

Deli gönlü bir esmere bağladım
Bir sel gibi coşup coşup çaladım
Gelip gidip o yâr için ağladım
Bir el olup baktı geçti n'eyleyim

MAHCUBÎ dertlerin yücedir yüce
Garip bülbül gibi coştun iyice
Gzyaşın durmuyor gündüz ve gece
Kara bağrım yaktı geçti n'eyleyim

23 Ocak 1979

İMAM HATİP LİSESİ

Sonsuzluğa bir abide gibidir
Türkiye'mde İmam-Hatip Lisesi
Yetiştirir ehl-i iman ordusu
Türkiye'mde İmam-Hatip Lisesi

Körpe dimağları erdirir nura
Aşk ile her daim hazırdır Sûr'a
Gönülleri kavuşturur sürura
Türkiye'mde İmam-Hatip Lisesi

Düsturu ilimdir, hakiki mürşit
Oku burda tefsir tecvit akait
Yetiştirir serdengeçti mücahit
Türkiye'mde İmam-Hatip Lisesi

İman Kur'an kulluk hedefi elbet
Hedef birlik hedef sevgi hidayet
Nesilden nesile devreder nöbet
Türkiye'mde İmam-Hatip Lisesi

Bakırköy, 23. 11. 1983

NECİP FAZIL'A

Taliplere bir sığınak gibiydin
Gönüllerde kutlu sancak gibiydin
Bakıyordun ümitlerle yarına
Sonbaharda yeşil yaprak gibiydin

24 Ekim 1983

İstanbul-İzmit, saat: 22.30

OSMANLI DESTANI*

Tarihten güldeste sunmak dilerken
Aklıma Osmanlı geldi bir zaman
İnsanlık kendine yol bulamazken
Ecdadın set yıkan seldi bir zaman

Ne güzel söylemiş Őeyh Edebali
Âleme uzandı çınarın kolu
Ertuğrul soyundan Devlet-i Âlî
Namını cihana saldı bir zaman

Nizam-ı âleme koştu atları
Bu uğurda geçti hep hayatları
Bitince cihanda zulüm otları
Osmanoğulları yoldu bir zaman

Teşkilat-ı devlet geçince ele
İmanla oturdu sağlam temele
Türk-İslâm devleti Osman Bey ile
Özünü özünde buldu bir zaman

Türk ruhunu Orhan Gazi zyle
Birleştirdi dört bin yıllık maziyle
Fetihleri, onca adsız gaziyle
Kazanarak kfr sildi bir zaman

* Destan Doğan Kaya, Celalettin Kurt, Nabi İnam tarafından yazılmıştır. Yıldırım Bayezit-IV Mehmet Dönemi (7.-19. Dörtlük) Doğan kaya tarafından yazılmıştır.

Sultan Murad'ımın imanı surdu
Gazi erlerine cihat buyurdu
Evvelâ hedefi Frenk-Tekfur'du
Aşk ile kılıcın çaldı bir zaman

Yıldırım Bayezit büyük hükümdar
Dünyayı küffara ediyordu dar
Timur'a yeniliş oldu ona ar
Kahrından zindanda öldü bir zaman

Türk olan kendini Türklüğe adar
Fetret ile kâfir sevinci tadar
Bayezit'in oğlu Mehmed'e kadar
Anadolu kandan göldü bir zaman

Kayı boyu ne de yaman boy idi
Hünkâr Murat basiretli bey idi
Yaşlanmıştı Fatih Mehmet toy idi
Vakit geldi sultan oldu bir zaman

Denize at sürüp ufka bakınca
Zafer için dört bir yana akınca
Akşemseddin Hak'tan ışık yakınca
Kalbe fetih aşkı doldu bir zaman

İstanbul denilen o güzel diyar
En sonunda biz Türklere oldu yar
Peygamber'in müjde verdiği serdar
Çağa mühür vuran eldi bir zaman

İkinci Bayezit bilmezdi ki kem

Eza cefa ile sürmüş idi dem
Fatih'in evladı o talihsiz Cem
Diyar-ı gurbette soldu bir zaman

Yavuz Sultan Selim Han'ın otağı
Nice devletlerin söndü çerağı
Destanlar yaratan Türk'ün atağı
Cihana velvele saldı bir zaman

Peygamber sevgisi kalbe dolunca
Korkudan küffarın benzi solunca
Yavuz Sultan Selim başta olunca
Türk-İslâm'a kanat koldu bir zaman

Kanuni Süleyman kutlu devletin
Güçlü kıldı gösterip de savletin
Zaferlerle şahlandırdı milletin
Küffar Barbaros'tan yıldırı bir zaman

Viyana aşkıyla yanardı özü
Üç kıtada geçer kanundu sözü
Doğusu Batısı bütün yeryüzü
Sultan Süleyman'a kuldu bir zaman

Rehber oldu Kur'an sarıldık dine
Görmedi kâfiri Mekke Medine
Sarı Selim ferman etti kendine
Lalası Kıbrıs'ta yeldi bir zaman

Üçüncü Murad'ın dirayeti az
Türedi Sarayda bir sürü dilbaz

Bozulunca düzen devlette biraz
Her türlü entrika boldu bir zaman

Kaniye bir küçük lokmadır dendi
Tiryaki düşmanı aklıyla yendi
Üçüncü Mehmet Han çok çekingendi
Dağlar Celali'ye kaldı bir zaman

Bir zamanlar cengi, sultan ederken
Kalkmadılar sonra şafak sökerken
Mehmet, Mustafalar, Ahmetler derken
Hazan mevsimi de geldi bir zaman

Rahmetle analım Hünkâr Ahmed'i
Yaptırdı çekerek türlü zahmeti
Altı minareli Sultan Ahmed'i
Gâvur, Mavi Cami bildi bir zaman

Misk diye namertler zambağı koksun
Zayıflıkta öze hançeri soksun
Birinci Mustafa aklından yoksun
Zindanlarda solan güldü bir zaman

Genç Osman gayretli bir yiğit iken
Kalbinin içine sokuldu diken
Bir melundu ipi boynuna çeken
Münafıklar bizi böldü bir zaman

Zor oldu dirilmek çekildi çile
Sakalına tarak vurulan ile
Dördüncü Murat Bağdad'ı bile

Allah Allah dedi aldı bir zaman

Dördüncü Murad'ın atı yüğrükü
Revan'da Bağdat'ta düşman çürükü
Tebdil_i kıyafet halka görükü
Üstündeki çuha çuldu bir zaman

Sultan İbrahim'in kötüdü bahtı
Her gecenin sonu elbet sabahtı
Ağzından dökülen bir acı ahtı
Dost eller kalbini deldi bir zaman

Avcı Mehmet omuzunda yayla ok
Eğlenceden başka düşüncesi yok
Sarayda dilbazlar cariyeler çok
Gönüller sefaya daldı bir zaman

İkinci Süleyman tatlı bir sestü
Devletin başında çok kısa estü
Onarıldı Fazıl Vezirle testü
Semendire Türk'e maldı bir zaman

Azametli günler bak daha düdü
Gün geldi Türklüğün haşmeti söndü
Kısa saltanatlar oyuna döndü
Sultanlar meyvesiz daldı bir zaman

Entrika çoğaldı huzurlar kaçtı
Çapulcular azdı belâlar saçtı
Mahmut Han Sancağ-ı Şerif'i açtı
Ordu susuz kalan çöldü bir zaman

Üçüncü Osman Han yaptırdı okul
Uğruna can verdi nice nice kul
İsmi güzel kendi güzel İstanbul
Viraneye dönmüş küldü bir zaman

Kâfir üstümüze sel gibi aktı
Moskof donanmayı Çeşme'de yaktı
Üçüncü Mustafa ilmi bıraktı
Bu gidişat kötü haldi bir zaman

Tuna boylarına düşmanlar daldı
Müslüman Kırım'ı Moskoflar aldı
Sultan Abdülhamit felç olup kaldı
Dilleri söylemez laldı bir zaman

Yenilik yapmaya oldu seferber
Dedi Hüda beni etsin muzaffer
Şiirler söyledi yaptı besteler
Sultan Selim Suzidil'di bir zaman

İhtiras zevkinden kalmadı gaye
Devleti bir yığın sardı pespaye
Dördüncü Mustafa dağıttı paye
Osmanlı oğulsuz baldı bir zaman

Ders verdik kâfire Türk'ü an diye
Cenk ettik yayılsın hep Ezan diye
İkinci Mahmut'la taze kan diye
Vak'a-yı Hayriye la'ldi bir zaman

Yeni bir nizamı Abdülmecit Han
Tanzimat adıyla eyledi ferman
Devlet borca battı geldi ki bir an
Hazineye akça puldu bir zaman

Abdülaziz Han'ın gönlü inceydi
Yenilikler yapmak onda önceydi
Fakat yaptıkları gülsüz goncaydı
Hayıflanıp saçın yoldu bir zaman

Yahudiler toprak istediği an
Saçıldı etrafa gözlerinden kan
Otuz üç senede Abdülhamit Han
Osmanlı'yı güçlü kıldı bir zaman

Türk-İslâm hasreti ne güzel bir ad
Gönüller bu adda buldular murad
Osmanlı soyundan Beşinci Murad
Entrika derdinden öldü bir zaman

Vahdettin Sultan'ın çevresi dardı
İstilâ zulmeti tüm yurdu sardı
Atatürk baş oldu yurdu kurtardı
Türkeli ne bahtsız ildi bir zaman

Osmanlı'nın kutlu soyunda yunduk
Cumhuriyet denen mirasa konduk
Tarihten güldeste bir demet sunduk
ÜÇ ÂŞİK sazlarda teldi bir zaman

(Doğan Kaya, Celalettin Kurt, Nabi İnam)

DUY BENİ CANIM

Olanca aşkımla kendimi sana
Vermek istiyorum duy beni canım
Sevgi bahçedeki gonca gülünü
Dermek istiyorum duy beni canım

Ne zormuş ayrılık ne zormuş acı
Bilirsin ki sensin başımın tacı
Varlığınla vereceğin ilacı
Sormak istiyorum duy beni canım

Yıllar önce vadettiğim söz ile
Hasretinle sana bakan göz ile
Sana bağlı seni saran öz ile
Sarmak istiyorum duy beni canım

Nasıl anlatayım bilmem ki nasıl
Derdimi sorarsan hep fasıl fasıl
Yalnızken Kıbrıs'ta seni velhasıl
Görmek istiyorum duy beni canım

Gazimağusa, 25 Kasım 1998

N'OLURDU?

Neden birden bire karşıma çıktın
Çıkmasaydın çıkmasaydın n'olurdu
Bir sözünle sanki dünyamı yıktın
Yıkmasaydın yıkmasaydın n'olurdu

Sordum hep kendime; "Ne oldu bana?"
Sözlerimi sakın atma yabana
İki günde soldum gör yana yana
Yakmasaydın yakmasaydın n'olurdu

Gönül kuşun havalarda uçurdun
Bana sevgi şarabını içirdin
Dudak büküp sonra göğüs geçirdin
Bükmeseydin bükmeseydin n'olurdu

Aşkın yaşı olmaz derler bil bunu
Seven ayrı kalmaz derler bil bunu
Yarsız kadeh dolmaz derler bil bunu
Akmasaydın akmasaydın n'olurdu

Birlikte dinlerken dalga sesini
Gönlüme bıraktın dertle yasını
Keşke ta başından aşkın süsünü
Takmasaydın takmasaydın n'olurdu

17 Ekim 2000

GAYRI

Felek sillesini vurdukça vurdu
Şaşırdım şaşırdım şaşırdım gayrı
Vücut sarayımı dertle doldurdu
Taşırdım taşırdım taşırdım gayrı

Çektiğim (vah)lara el fizah etti
Çile keder derken yaş kütah etti
Yandı kara bağrım yandı ah etti
Pişirdim pişirdim pişirdim gayrı

Gönlüm geçti bahçelerden bağlardan
Ne haldeyim haberim yok sağlardan
Gam yükünün kervanını dağlardan
Aşırdım aşırdım aşırdım gayrı

N'eyleyim iradem gittiği ırağa
MAHCUBÎ'yim gönlüm döndü çorağa
İşin hakikati gözüm toprağa
Düşürdüm düşürdüm düşürdüm gayrı

4 Haziran 2001

SELÂM

-Kırgızlara-

Ata mekânında asırlar boyu
Yurt tutup yaşayan canlara selâm
Ne kadar bekledik biz bu günleri
Bizi kavuşturan günlere selâm

Birlik hedefiyle sefere çıktık
Felâketler gördük çileler çektik
Vatan için bayrak için kan döktük
Seller gibi akan kanlara selâm

Oğuz dileğince ülke fetheden
Dağ deniz demeyip her yere giden
Bu kutsal toprağın altında yatan
Zaferler kazanmış hanlara selâm

Yücelmenin yolu kutlu Manas'tan
Olmazsa gönlümüz kurtulmaz yastan
Bişkek'ten Narın'dan Oş'tan Talas'tan
Bir tугan* bildiğim binlere selâm

Bişkek, 9 Mart 2003

* *bir tугan*: kardeş

AYŞE'M

Ayrılığın cümle derde bedelmiş
Derdimin çaresi senmişsin Ayşe'm
Fark ettim sensizlik sinemi delmiş
İçimin yarası senmişsin Ayşe'm

Hasretinle sana şiir yazsam da
Aşkın ummanına girip yüzsem de
Hayâlinle diyar diyar gezsem de
Gönlümün yöresi senmişsin Ayşe'm

Sen yokken sabr ettim avundum durdum
Senin sevgin ile huzura erdim
Nice güzel gördüm nice kız gördüm
Gözümün göresi senmişsin Ayşe'm

Bişkek, 8 Mart 2003

NEVRUZ

Söyleyeyim kelâm size
Gelmesin hiç elem size
Kardeş ülke Türkiye'den
Kucak kucak selâm size

Sofranız hep tatlı olsun
Hayatınız mutlu olsun
Şükür geldik bu günlere
Nevruzunuz kutlu olsun

Bişkek, 21Mart 2003

DOSTLAR

-Veda yemeği dolayısıyla-
Sizi bize bizi size
Katmak için geldik dostlar
Dünya hali işte böyle
Gitmek için geldik dostlar

Arzumuz yok kâr zararda
Hepimiz de bir kararda
Bülbül olup bu diyarda
Ötmek için geldik dostlar

Size verdik özümüzü
Çoğa sayın azımızı
Ezeldeki sözümüzü
Tutmak için geldik dostlar

Ümidimiz büyük vatan
Bilin ki işimiz yaman
Beraberce olup duman
Tütmek için geldik dostlar

Soyunuz kuvvetli olsun
İşiniz kıymetli olsun
Sofranız hep tatlı olsun

Tatmak için geldik dostlar

Yücelelim dirlik ile
Yaşayalım erlik ile
Helâl lokma birlik ile
Yutmak için geldik dostlar

İşte geldik kapınıza
Hayran olduk yapınıza
Teşekkürler hepinize
Tartmak için geldik dostlar

Bişkek, 13 Haziran 2003

BIRAKTIM

Ata diyarından Kırgız elinden,
Ayrılırken yüreğimi bıraktım.
Manas'ın yolunda dostlar elinden,
Bölüştüğüm çöreğimi bıraktım.*

Issık köl, kendine hayran ederken,
Çon apa, bozüyde ayran ederken,
Maziden atiye seyran ederken,
Buluştuğum durağımı bıraktım.

Samsı, mantı, şorposuna doymadım,
Kalpak giydim, şırdak serdim buymadım **,
Kırmızı, komuzu hele saymadım,
Nice nice merağımı bıraktım.

Alatoo'da ecdadımın sesini,
Candan duydum, nasıl çekmem yasını?
Yiğidinin güzelinin hasını,
MAHCUBÎ'nin çerağını bıraktım.***

3 Ekim 2003

* Manas –Ordo'yu ziyaretimizde Kırgız kızları tarafından Kırgız çöreği ile karşılandık. Bu hadise telmih edilmektedir.

** *buymak*: uyuşacak derecede üşümek.

*** Türkiye'ye dönmezden evvel Manas Üniversitesiince bastırılan *Âşık Edebiyatına Giriş* adlı kitabım telmih edilmektedir.

PIŞMEK İSTİYORUM*

Aşkın ile cezbe gelip
Dolup taşmak istiyorum
Kudretine Yâ Rab hayran
Kalıp şaşmak istiyorum

Yakar gönlü hicran dağı
Yakın ola vuslat çağı
Benlik denen yüce dağı
Delip aşmak istiyorum

Ne masiva ne de ağyar
Aynı vardan olmuşuz var
Ya Hak Ya Hak diyerek nâr
Olup pişmek istiyorum

MAHCUBÎ'nin bu niyazı
Çoğa saysın Rabb'im azı
Dil teliyle tevhit sazı
Çalıp coşmak istiyorum

23 Aralık 2009

* Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

CİNASLI MANİLER

Kök sala Köksal'a
Türk dünyaya kök sala
Bir kitaptan ne çıkar
Canım feda Köksal'a *

* Nevruz 2004'te M. Fatih Köksal'a hediye ettiğim Âşık Edebiyatına Giriş adlı kitabıma yazdığım ithaf.

Edebali
Gönle sultan Edebali
Eğer edep sorar isen
Ali edep, edep Ali
5 Temmuz 2009

Merdane
Bir kişi ki erdemliyse
Gider merdane *merdane*
Namusluysa şerefliyse
Elbette darlar *mert ana*
Evladından vazgeçmeyen
O dur işte o *mert ana*
Yumağı yamyassı eder
Gider gelirken *merdane*
Vardan yoğa düşenleri
Arzu odur ki *mert ana*
Yiğitlikten pay alanlar
Yüz tutar Şah-ı *Merdan'a*
Bolu, 17.10.2009

Gülme zârıma
Sevenlere vasiyetim
Gül koyun gül mezarıma
Gözyaşlarım Hak içindir
Be gafil gülme zarıma

13 Kasım 2009

Alevi
Huzurlu hayat için
Komşunu seç al evi
Yanar iken yürekler
Söndürmeli alevi
Âl-i aba diyene
Sığınaktır Al'evi
Hak Taala katında
Birdir Sünnî Alevî

29 Kasım 2009

Yareli
Gurbette ise gönül
Özlenmez mi yâr eli
Bana nispet edip de
Sevindirme yâr eli
Bir hañer de sen vurma
Zaten yürek yareli
Ömrüme gün eklenir
Elim tutsa yâr eli
10 Şubat 2010

MUAMMALAR*

*Yapan elde tutmaz alır parasın
Yaptıran soğutur yürek yarasın
Asıl sahibiyse başı üstünde
Tutarken fark etmez yanın yöresin (Mezar taşı)*

*Ezelden ebede mevcut her canda
Doğumdan ölüme ilikte kanda
Ne doyar ne kanar bitmez iştahı
Yıkılır pes etmez daim meydanda (Nefis)*

*Seninle dost olur yalnız gezmez
Vurup dövsen bile canından bezmez
Sefası da vardır hem cefası da
Kulağını çekip ağlatsan kızmaz (Saz)*

*Gece gezer gündüz gezer yorulmaz
Yazın kışın ev içinde görülmez
Üzerine çıkıp sıksan boğazın
Yine hizmet eder sana darılmaz (Ayakkabı)*

*Aşk için dövüldüm ateşte yandım
El üstünde tutanlara bağlandım*

* Muhtelif zamanlarda Cumhuriyet Üniversitesinde yaptığım âşıkлар programında Sefil Selimî, Kaptanî, Gülşadî, Derdiyar gibi âşıklara sorduğum muammalardır.

*Altınla gümüşle çok işim oldu
Başka adla sağda solda dolandım (Nişan yüzüğü)*

*Nice canlar nice kanlar var onda
Evler yıkan kötü günler var onda
Sebepli sebepsiz kutsal vatanda
Vefat eden ne civanlar var onda (Trafik canavarı)*

*İlikte yok kanda yoktur
Semada var canda yoktur
Sır değildir göz de görür
İmanda var tende yoktur (Dudak ünsüzü olan "M"
sesi)*

*Nere çeksen boyun eğer itiraz etmez gider
Her bir renkten sureti var kimseye çatmaz gider
Sürü olur bir çobana hal diliyle seslenir
Başın kessen candan olur bir düzen tutmaz gider
(Tesbih)*

*Yükseklerde dalgalanır yerdeki buğday değil
Özünde ziya bulunmaz güneş değil ay değil
Yemekte iştah kapatır sevgilide cezb eder
Yokluğu da çok aranır bulması kolay değil (Saç)*

*Rengi var karalı ağı
Gözleri var gözü bağlı
Gezer durur hiza bozmaz
Duruşu var sollu sağlı (Düğme)*

MEKTUP ŞİİRLER

ACIYURLU MAHCUBÎ – EKİNÖZLÜ RAHMANÎ

Doğan Kaya, 20-22 Kasım 1991'de Adana'da yapılan ve Adana Valiliđi ile Çukurova Üniversitesinin düzenlediği *Karacaođlan ve Çukurova Halk Kùltürü Sempozyumu'*da XX. yüzyılın önde gelen Őairlerinden Elbistanlı Bahattin Karakoç ile tanışır. Karakoç, yanında getirdiği *Uzaklara Türkü* adlı Şiir kitabını sempozyum üyelerine dağıtır, ancak yetmediği için Doğan Kaya'ya veremez. Elbistan'a gittiğinde göndereceğine söz verir. Dediđini de yapar. Kısa bir müddet sonra gönderdiği kitap Doğan Kaya'nın eline ulaşır. Hece ile yazdığı bazı Şiirlerinde *Ekinözlü Rahmanî* mahlasını kullanan, Bahattin Karakoç kitabına Şu iki dörtlükleri yazar. Böylelikle ikisinin arasında mektup Şiirler gönderme başlar.

DOĞAN güneş nakış vurur KAYA'ya
Canlar esrir sevgi denen mayaya
Zaklara postaladım türkümü
Bir ömür sığdırdım ben bu rüyaya

Sivas olsun kuşlarımın durağı
Hayallerim bitek yapar çorağı
Demet demet selâm sevgi say bunu
Dolunaydır Karakoç'un yüreği

MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (1)

“Uzaklara Türkü” değdi elime
Sözü bir özü bir Karakoç Usta
Bülbül olup konuğu solan gülüme
Odu bir közü bir Karakoç Usta

Mecrana sığmazsın çağlarsın her dem
Akmazken gözyaşın ağlarsın her dem
Em olup yaralar bağlarsın her dem
Sargısı bezi bir Karakoç Usta

MAHCUBÎ'nin gönlünde bir tahtın var
Meşakkatli çok çileli bahtın var
Millî devlet güçlü devlet ahdin var
Fikri bir, tezi bir Karakoç Usta

9 Aralık 1991

EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (1)

ŞİİR KUŞUM

Şiir kuşum sen Sivas'a varanda
Soranlara bir depremdi koptu de
Kavgada barışta toyda törende
Gönül bir seymene köprü yaptı de

Doğan Kaya daireyi bozmasın
Kar üstüne kanla yazı yazmasın
İsmetî sorarsa gönlün üzmesin
Çil kekliği bir akdoğan kaptı de

Maraş'ta kışlayan Sivas'ta yaylar
Dost yolu beklerken yıl olur aylar
Geçit vermeyince tepeler çaylar
Çaresizlik yüreğini tepti de

Derine de dalgıç kuşu derine
Hakk'ı bilen katık demez irine
Gül doğrarız alınımızın terine
Kar altında çürük evler kepti de

Dağ gölünün ördeği var kazı var
Ak günlerin baharı var yazı var
RAHMANÎ'nin sevdiğine nazı var
Mahcibî'nin gözlerinden öptü de

28 Ocak 1992

MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (2)

NE OLDU?

Gelimli gidimli fani dünyanın
Her telinde az-çok çaldım ne oldu
Ne yazık hepsi de boş hülya imiş
Olur olmaz şeye güldüm ne oldu

Yıllarca kör nefsin peşinden koştum
Boşuna çağladım boşuna coştum
Bir gaye uğruna hayli savaştım
Nihayet maksudu buldum ne oldu

Yazık ehl-i kemâl bilinmez oldu
Akıbetten bir ders alınmaz oldu
Hakikat yolunda kalınmaz oldu
Düşüne düşünene soldum ne oldu

Sen-ben kavgasının illeti nedir
Acep münkirliğin zilleti nedir
Âlemin var oluş hikmeti nedir
İrfan deryasına daldım ne oldu

MAHCUBÎ arıdan ibret almalı
Arayı arayı Hakk'ı bulmalı
Gerekirse Hak yolunda ölmeli
Bunca yıl âlemde kaldım ne oldu

5 Şubat 1992

EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (2)

AĞLAMA

Aziz dostum Acıyurtlu Mahcubî
İflas etmiş tüccar gibi ağlama
Sorgularken menfilere takılıp
Boz bulanık seller gibi çağlama

Elbet mal mülk olmaz fakirde
Yeter ki sen gafil olma şükürde
Dil bir uydu kalp Allah'ı zikirde
Haktan gayrısına meyil bağlama

Sen-ben kavgasının altını çizdim
Evimde oturdum gurbette gezdim
Ne nefsi put yaptım ne candan bezdim
Ben kendi işimi aldım sağlama

"Kör nefis" in soyuttur sense somutsun
Her vakit evinde taze umutsun
"Hak" de ki elinden yüce Hak tutsun
Her telden çalarak gönül eğleme

Kâmil süt beyazdır münkir kapkara
Kör olan başını çarpar duvara
Hikmet mi "Levlake..." sırrında ara
Havayı hayali aşka yeğleme

Arı arılıktır arı olmalı
Can kovarı muhabbetle dolmalı
RAHMANÎ der dirilmeye ölmeli
Figan edip yüregimi dağlama

18 Şubat 1992

MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (3)

Bu tarihlerde Mahcubî TRT'nin sahur programında Bahattin Karakoç'un "Beyaz Dilekçe" adlı "Müracaat" şiirinin birinci olduğu haberini duyar ve gözyaşlarıyla televizyondan bu şiiri dinler. Duygularını şöyle kâğıda döker:

ÜSTADIM

"Beyaz Dilekçe"nle yüce Mevlâ'ya
Yönelirken haz duydun mu üstadım
Hayır dualarım senin içinde
Sahur vakti söz duydun mu üstadım

Yemek yiyip şükür edip eyleştik
Hanemizde "Münacat"ı söyleştik
Vecde gelip çoluk-çocuk ağlaştık
Kulak verip tez duydun mu üstadım

O ne manâ o ne sanat o ne dil
Duygumuza fikrimize bir delil
Gel bu MAHCUBÎ'yi kendin gibi bil
Yüreğinde cız duydun mu üstadım

27 Şubat 1992

EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (3)

“Beyaz Dilekçe”mle yüce Mevlâ'ya
Yakarırken çok haz duydum Mahcubî
Yüreğim gül ekti arş-ı a'lâya
Ufuklardan niyaz duydum Mahcubî

Yediklerin et tuttursun kan olsun
Bir tohumun çoğalarak bin olsun
Haneniz şen benden size ün olsun
Duanızı çok tez duydum Mahcubî

Antenlerim ses devşirir öteden
Oruçluyuz Hak saklasın hatadan
Yedi iklim dört köşe beş kıtadan
Bir kez değil bin kez duydum Mahcubî

Sahur vakti bereketi başkadır
Er kişinin asaleti başkadır
Üç ayların ibadeti başkadır
Ham sözleri enez duydum Mahcubî

Manâ Hak'tan sanat Hakk'a âşık dil
Bu kervanda kim uyanık kingafil
RAHMANÎ der Mahcubî'ye can kefil
Duyduğumu çok öz duydum Mahcubî

2 Nisan 1992

MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (4)

YOKTUR

Ne zamandır mektubunun cevabın
Vermek istiyorum fırsatım yoktur
Arzulayıp görmediğim yüzünü
Görmek istiyorum fırsatım yoktur

“Gönüller bir olsun” derler ya hani
Yine de olmuyor dostum Rahmanî
İnanırsan kaç aydır ki ben seni
Sarmak istiyorum fırsatım yoktur

Bu mevsimde şenlendi mi yöreniz
Şiir ile hoş mu yine aranız
Sivas'a çıktı mı acep kur'anız
Sormak istiyorum fırsatım yoktur

Yakın vakit öpebilsem elinden
MAHCUBÎ düşürmez seni dilinden
Sanat ikliminde renk renk gülünden
Dermek istiyorum fırsatım yoktur

7 Haziran 1992

EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (4)

Aziz dostum Acıyurtlu Mahcubî
Dünya için yakınmaya değer mi
Akıl gerek fırsatları gütmeye
Boş tüfekten sakınmaya değer mi

Özün gibi belle yârân özümü
Kurşun delmez bıçak kesmez sözümü
Yedi aydır görmediğin yüzümü
Unuttunsa bakınmaya değer mi

Bahçeye inmeden çiçek derilmez
Can kucak açmazsa canan sarılmaz
Bizde çağrılmayan yere varılmaz
Ekşi tavır takınmaya değer mi

Yaz kış şendir Türkmen yurdu yöremiz
Has dostlara has bakmaktır töremiz
Duvarsızdır şiir ile aramız
Engel yokken çekinmeye değer mi

Sanat hep çiçekti gülümse arı
Bende seyrir her sevginin damarı
Başım bir dağ bulutlardan yukarı
Çöküp çöküp yekinmeye değer mi

Bu yıl Uludağ' çıktı kur'amız
Ufukları dövdü sestem turamız
Sonra da Konya'da yandı çıramız
Dahasını dökünmeye değer mi

Sivas beklemede bahtı sürgülü
Sürgülü kapıya salmam gönülü
RAHMANÎ dost gönlü bir cennet gülü
Acı esip dokunmaya değer mi

15 Haziran 1992

PERVANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (1)

Mahcubî, 6.5.1997 günü Eskişehir'de, Artvinli İkrarî Baba'nın torunu Pervanî (İsmail Çelik) ile tanışır. Pervanî, Eskişehir'de ikamet etmektedir. Burada fırıncılık yapmıştır. Âşık Sümmanî'yi manevî usta kabul etmiştir. Yüzyılımızın önde gelen âşıklarından olan Pervanî'nin irticali ve sazı vardır. Mahcubî, Eskişehir'de spor salonunda yapılan âşıklar programında ne acı ki Pervanî'yi âşıklar arasında değil de seyirciler arasında görür. Böylesine güçlü bir âşığın kenarda kalmasına Mahcubî çok üzülür. Eskişehir'den ayrılırken kendisine üzüntülerini bildirir ve ondan dedesi İkrarî'nin şiirlerini göndermesini ister. Pervanî sözünde durur, İkrarî'nin üç şiiri ile birlikte, bir de mektup şiir gönderir. Şiir şöyledir:

GELME

Mektup gider isen Sivas eline
Hak-i paye yüzün sürmeden gelme
Kavuşunca Doğan Bey'in eline
O nurlu yüzünü görmeden gelme

Gidersen oraya bir yanda otur
Sevgili dostuma selâmın yetir
Mukabil cevabın al bana getir
Hal ve hatırını sormadan gelme

Tokat'ın Sivas'ın var Çamlıbel'i

Niksar'da Emrah'ı Âşık Veysel'i
İrem bağlarının lale sümbülü
Destur al bağbandan dermeden gelme

Sivas'ta yetişir binlerce şair
Âşıkı ağlatır dert ile kahır
Şems-i Sivas'ın türbesine gir
Huzurunda divan durmadan gelme

PERVANÎ biter mi bu aşk u çile
Bir daha görüşmek ola vesile
Bu ilmin dehası ehl-i kâmile
Vahdet-i vuslata ermeden gelme

9 Aralık 1997

MAHCUBÎ'NİN PERVANÎ'YE CEVABI (1)

PERVANÎ BABA'YA

Mektubunu aldım Pervanî Baba
Sevindirdin beni bahtiyar oldum
Saldın İkrarî'yi yettin sevaba
İmlânı okudum ber-karar oldum

Yillardır âşıklar telini çaldım
Seni de tanıyıp şaduman oldum
Herkesin derdini öz derdim bildim
Gönülden ağlayıp ahüzar oldum

Âşıklar saziyla meydan alınca
Çalıp çağırdılar kendi halınca
Pervan'Usta bir kenarda kalınca
Ben de onun gibi der-kenâr oldum

Almayana hiç söyleme sözünü
Biz anlarınız kalbindeki sızını
Çok cehd ettim görmek için yüzünü
İmkânım kalmadı çarnaçar oldum

MAHCUBÎ'nin gönlünde bir korun var
Baba Sümman gibi gerçek pirin var
Âşıklar safında belli yerin var
Bunları fehmettim candan yar oldum

Sivas, 15 Aralık 1997

PERVANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (2)

KÖZÜN MAHCUBÎ

Çoktan beri alamadım haberin
Nasıl geçti bahar yazın Mahcubî
Gönlümde sevgin var kalbimde yerin
Sönmesin ateşin közün Mahcubî

Günler hafta oldu aylar yıl gibi
Gözlerimden yaşlar akar sel gibi
Her bir sözün gevher gibi lâl gibi
Tatlıdır sohbetin sözün Mahcubî

Görmek için çekiyorum hasretin
İlim sahasında var marifetin
Sonsuzluğa kadar olsun gayretin
Nasip olsa görsem yüzün Mahcubî

Damla damla gözyaşlarım sel olsun
Lale sümbül mor menekşe gül olsun
Sivas ellerinde hasbıhal olsun
Feda et canana özün Mahcubî

PERVANÎ eksilmez bu dert bu tasa
Ehl-i aşk erbabı düşmez mi yasa
Bir gün ayağımız düşer Sivas'a
İyi akort eyle sazın Mahcubî

4 Temmuz 2001

MAHCUBÎ'NİN PERVANÎ'YE CEVABI (2)

AÇTI PERVANÎ*

Şiirinle beni şaduman ettin
Harabemde *güller açtı* Pervanî*
Sevdam kanatlandı Eskişehir'e
Fersah fersah *yollar geçti* Pervanî

"Görür müyüm üstadımı" diyerek
Günüm geçer hafta ayı sayarak
Gönlüm hicran gömleğini giyerek
Hal içinde *haller seçti* Pervanî

Hak âşıklarını severim candan
Gönlüm seçer seni nice insandan
Ahirette yerin olsun cinandan
Her sıfatta *kullar göçtü* Pervanî

Garip mutlu olmaz şehir de olsa
Sabreder katlanır kahır da olsa
MAHCUB'un kısmeti zehir de olsa
"Hak" diyerek *ballar içti* Pervanî

Sivas, 31 Temmuz 2001

* Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

* Şiirin ayağında çift kafiye vardır.

UĞUR KAYA

UĞUR KAYA

5.7.1962'de Sivas'ta doğmuştur. Asıl adı Uğur Kaya'dır. İskender ve Kadriye'nin oğlu, Doğan Kaya'nın kardeşidir. İlkokulu Vali Reşit Paşa İlkokulunda okumuş, ortaöğrenimini 1979'da Atatürk Lisesinde tamamlamıştır. Aynı yıl İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuarına girmiş, 1987'de mezun olmuştur. Yıllarca, İstanbul Üniversitesi Adnan Ataman yönetimindeki Türk Halk Müziği İcra heyetinde uzun yıllar (1980-1987) bağlama sanatçısı olarak çalışmış, pek çok halk müziği sanatçısına eşlik etmiştir. 1989'da Cumhuriyet Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümüne Müzik Okutmanı olarak girmiş, burada iki yıl çalıştıktan sonra 1991'de Kültür Bakanlığı Sivas Devlet Türk Halk Müziği Korosuna saz sanatçısı olarak girmiştir. İki yıl kadar bu koronun müdürlüğünü yapmış olan Kaya, 1997 yılında Koro Şef Yardımcılığına, 2008'de de bu koronun şefliğine getirilmiştir. Aynı yıl İstanbul Devlet Türk Halk Müziği Korosu Şefi olarak atınmış olup halen aynı görevdedir.

Devlet Korosunun dışında Sivas'ta pek çok kabiliyetli gençlere hocalık yapmış ve yapmaktadır. *Sivas Halay Ezgileri* (2000), *Şiirleri ve Türküleriyle Âşık Sefil Selimî* (2001) adında iki kitabı vardır.

Sanatçının aynı zamanda belgesel, film, sözsüz ve reklam müziği çalışmaları da vardır. Ortaokul çağlarında şiire başlayan Uğur Kaya, şiirlerinde Mazlumî mahlasını kullanmıştır.. Bazı şiirlerinde mahlas olarak adını

kullanmıştır. Sınırlı sayıdaki âşık tarzı şiirlerinin yanında beyit ve serbest tarzda yazdığı şiirleri de vardır. Şiir tekniği başarılı olup, *tekayağı* ve *dönerayağı* ustaca kullanmaktadır.

Kızılırmak, *Revak* (Sivas Vakıflar Bölge Müdürlüğü yayını), *Buriciye* (Sivas Belediyesi yayını), *Hayat Ağacı* (Sivas Hizmet Vakfı yayını), *Eyvan* (Kayseri Tekden Hastanesi yayını) gibi dergilerde yazıları yayımlanmış; Ankara'da yapılan Âşık Veysel Sempozyumunda "Bağlamann Anadolu Medeniyetlerindeki İzleri" başlıklı bir bildiri sunmuştur.

Kaynakça: Doğan Kaya, *Acıyurtlu Halk Şairleri*, Sivas, 1999, s. 140-147. / Alim Yıldız, *Sivaslı Şairler Antolojisi*, İstanbul, 2003, s. 647-650.

GÜLPEMBEM*

Yüzyıl da olsa hayat, lâkin yine kısıdır
Sensiz olursam eğer yüzyıl ecel tasıdır

Aşkım sığmadı taşı çağlarım çağıl çağıl
Hiçbir renk senin kadar güzel ve canlı değil

Kavuşmak en güzeli hayat seninle olur
Kötü kalpler belâyı iyiler Hakk'ı bulur

Çarmıha gerilmiştir kollarım ayaklarım
Çaresiz kalır her şey hep seni sayıklarım

Kollarım zincirlidir ayaklarım yapıyalın
Bu besteyi ben ancak öldükten sonra çalım

Gül pembem sen benimsin yalnız benimsin benim
Kutsaldır bu sevgimiz titriyor bak bedenim

Çözdü bu kördüğümü mukaddes Sultan Ahmet
Allah bize güç verdi nurundan saçtı rahmet

Kalktı semaya doğru duada dillerimiz
Kabul oldu körfezde birleşti ellerimiz

* Şiir Uğur Kaya tarafından bestelenmiş olup, Enver Merallı ve Ahmet Güler tarafından kasete okunmuştur.

Bizimki farklı değil Ferhat ile Őirin'den
Korkular üstün gelir ah çekeriz derinden

Yemin olsun sevgilim yeminler olsun sana
Öldürse de bu aşkı içerim kana kana

Geçiyor saat zaman, acıyla gülüyoruz
Geleceği bilmeden öylece kalıyoruz

Canlı değil Şu hayat fırçana değmedikçe
Beyazlar kapkaradır, gelinler giymedikçe

Sen benim heyecanım canımın içi oldun
Demeliyiz Őeytana içimizden kovuldun

Gül pembem gülfidanım işte canım al benim
Sebepsiz çıkar mı can, canım aldın gül benim

10 Kasım 1985

OLSUN

Kara geçer bugnlerim nedense
Dnyamı karartan bırak yar olsun
Kimse arzuhalim sual eylemez
Varsın yüreğimde yanan nar olsun

Dostlar bu meclisten içeri girdik
Âşıklar indinde bir hayal kurduk
Gâh eğlendik gâh yorulduk boş durduk
Sazım tmez gayrı çalan tar olsun

Dert, sizlerin değil harcımdır benim
Bedenim rd iŖte bak tenim
Zamanım geldiye Ya Rab al canım
Ben leyim kalan sağlar var olsun

Akar gözyaşlarım gayrı durmuyor
Dünya kapkaranlık devran sürmüyor
Yollar sarp kayalık geçit vermiyor
Param her bir dağda pare par'olsun

Gönül bir sıradır çabuk kırılır
Seven yalnız bir güzele vurulur
Mazlumî gönlüne kezzap sürülür
Varsın eller duysun ahzar olsun

22 Kasım 1985

BOŞA

Bu Őirin ilk iki dizesi Âşık İsmetî'ye aittir. Őiri, Uğur Konservatuarda öğrenci iken Halk Müziği Bilgileri dersi hocası Nida Tüfekçi, ayak olarak vermiş, Őir bu şekilde ortaya çıkmıştır. Aynı zamanda Őir Vedat Akpınar ve Uğur Kaya tarafından bestelenmiş ve bu beste Grup Laçın ile Pınar Dilşeker tarafından okunmuştur.

“Söndürün şulesiz isli feneri
Günün karşısında yanması boşa”
Kötüler âlemi almış yürüyor
İyinin boş yere dönmesi boşa

İnsanlık harama baktı bakalı
Edep kalesini yıktı yıkalı
Peteğin suni'si çıktı çıkalı
Arının çiçeğe konması boşa

Kullara ibrettir yerde karınca
Çağdaş oldu güya aya varınca
Âlem kirleniyor bunu görünce
Temizin yıkanıp yunması boşa

Zenginler fakiri yolduktan gayrı
Hırsız fırsatlayıp çaldıktan gayrı
Mazlum bu dertleri aldıktan gayrı
Yaranın düzelip onması boşa

20 Aralık 1985

YALNIZIM*

Aşkın deryasında boğuldum gittim
Bilgeler olurum *dil*de yalnızım
Şansıma baktırdım tükendim bittim
Belgeler olurum *fal*da yalnızım

Kaşların yay gibi gözlerin kömür
Aşkı tadanlara yeter mi ömür
Sevdamın türküsü sözlerin emir
Çalgılar olurum *tel*de yalnızım

Gördüm seni aklım şaştı del'oldum
Düşünce aşkına yandım çöl oldum
Kasırgalar koptu kırık dal oldum
Dalgalar olurum *sal*da yalnızım

Hasretlik çekerim ıstırap katma
Sevdana yanarım uzağa atma
Aşkın güneşini doğdurdun batma
Gölgeler olurum *çöl*de yalnızım.

Uğur dünya fani baki kalınmaz
Aşk yoluna girdin geri gelinmez
Sevdiğim fidanım eşi bulunmaz
Gülğüler olurum *dal*da yalnızım

* Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

2 Nisan 1986

CUMHURİYET DESTANI*

Çıkıp birden karaların içinden
Allarıyla Cumhuriyet kurdular
İstiklâle Türk milleti ant içti
Dilleriyle Cumhuriyet kurdular

Ulu önder bu millete nur oldu
Bir doğuya bir batıya soruldu
Samsun Sivas Erzurum'a varıldı
Yollarıyla Cumhuriyet kurdular

Bütün millet savaşmalı çare yok
Hani silah? Şu düşmanı vuran yok
Köyde kentte hiç kimsede para yok
Pullarıyla Cumhuriyet kurdular

Yüce millet cephelerde buluştu
Büyük emir her bir yana ulaştı
"Ya istiklal Ya ölüm!"dü, çalıştı
Hâllarıyla cumhuriyet kurdular

Azma hain düşman uluyup azma
Bir gelin vurulmuş başında yazma

* Uğur Kaya, bu destanını İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarı öğrencisi iken Hocası Nida Tüfekçi'nin sınıfta yaptığı Cumhuriyet konulu şiir yarışması dolayısıyla yazmıştır. Şiir, nida Tüfekçi tarafından birinci ilân edilmiştir.

Eller tüfek değil taşıyor kazma
Belleriyle Cumhuriyet kurdular

Haçlı göz dikiyor bin yılı aşkın
Kaçıyor düşmanlar hem de pek şaşkın
Kan ile çağladı Sakarya coşkunu
Selleriyle Cumhuriyet kurdular

Bir emirle siperlerde buluşan
Canla başla bu vatana çalışın
Şan şerefle şehitliğe ulaşın
Kullarıyla Cumhuriyet kurdular

Asırlardır düşman geldi haç ilen
Şifa bulmaz yaraları açılan
Cephelerde inanç ile geçilen
Yıllarıyla Cumhuriyet kurdular

Savaşa dek ellerinde tutulan
Canla başla bu savaşa katılan
Yırtık-pırtık üzerinde yatılan
Çullarıyla Cumhuriyet kurdular

Bu topraklar düşmanlara dar idi
Düşmanlar ki kaçacak yer aradı
Millet kazma kürek ile yürüdü
Mallarıyla Cumhuriyet kurdular

Bütün yurttaki Hak sesiyle gürleşen
Şehitlerle destanlarda pırleşen
Aynı inanç amaçlarla birleşen

Elleriyle Cumhuriyet kurdular

Kara bulut bu vatana çökende
Türk beynine hürriyeti ekende
Hür bir vatan için eller dikende
Gülleriyle Cumhuriyet kurdular

Tek bir fikir tek bir beyin olanlar
Şehitlerle gazi olup kalanlar
Hakk'a tapıp bu rüzgârla gelenler
Yelleriyle Cumhuriyet kurdular

Göğsündeki iman ile yürüdü
Yüce Allah bu vatani korudu
Tek bir ağaç Cumhuriyet var idi
Dallarıyla Cumhuriyet kurdular

Yunan Ege Denizi'ne döküldü
İngilizler bu savaşta yıkıldı
Fransızlar kızgın kumda yakıldı
Çöllerleriyle Cumhuriyet kurdular

Ulu önder Türklüğünün özüyle
Bu millete verdi güven sözüyle
Mazlum der ki âşıklar da sazıyla
Telleriyle Cumhuriyet kurdular

SIZLERE*

Sarisözen Âşık Veysel Pir Sultan
Diyarından el getirdim sizlere
Doğu-Batı Kuzey-Güney her ilden
Türküleri bol getirdim sizlere

Ruhsatî Ali İzzet, Sefil Selim'den
Sazın sözün söylendiği ilimden
Âşıklar yatağı Sivas elimden
Uzun ince yol getirdim sizlere

Bahar gelir çiçek açar dal kokar
Koyunlar kuzular yaylaya çıkar
Kızılırmak yine pek deli akar
Sularından sel getirdim sizlere

Zara diyarından Köse Dağ'ından
Türlü çiçek kokan ballı yağından
Sevgi muhabbetli dostun bağından
Burcu burcu gül getirdim sizlere

Türkü söyle türkü dinle hep türkü
Üç kıtada söylesinler hep türkü
Mazlumî'yem sizi ve Atatürk'ü
Selâmlayan kul getirdim sizlere

* Uğur Kaya, bu şiirini, 15 Nisan 2005'te Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi Konser salonunda vermiş olduğu konserde okumuştur.

5 Nisan 2005

ATAYURTTA YESEVİ*

Dünya dolar boşalır insanlar nice gider
Dost olan candan olur, anlar gönüller eder

Hoca Ahmet Yesevi Türkistan'ı nur eder
Toprağına varanı kendisine yâr eder

İbrahim'dir atası Ayşe Hatun anası
Arslan Han'dır hocası Türkistan'dır hanesi

Gönüllere düşünce bir zerresi nurunun
Kışları bahar olur huzuruna varanın

Allah nakşı dokulu mübarek yapısında
Şemsettin Davut olur ol çile kapısında

İsmail Hakkı Toprak Hazret Şemsi Sivasi
Ata yurтта Yesevi kalpte silerler pası

Gösterdin bu günleri şükür olsun Allah'ım
Mazlum kulun olurum ölsem de kalmaz ahım

11 KASIM 2007, Saat: 02.15

* Şiir, Kazakistan'ın eski adı Yesi olan Türkistan şehrinde yazılmıştır.

HÜZÜN KAPLADI

Yüzü yırtık boz bulanık dağları
Görünce içimi, hüzün kapladı
Türkü kokan Ata yurdum Sivas'a
Varınca içimi, hüzün kapladı

Deniz İstanbul'da, orman Bolu'da
Acı olur gurbet elin balı da
Coşkunlar'da verdiğimiz molada
Durunca içimi, hüzün kapladı

Bir vatandaş dedi "bura mı yerin?"
Oturdu yanıma oh serin serin
"Yolculuk nereye?" diye pek derin
Sorunca içimi, hüzün kapladı

İstanbul'a aldım gittim başımı
Gurbet sıla bırakmıyor peşimi
Hasretlikle çocuğumu eşimi
Sarıncı içimi, hüzün kapladı

Mazlumî'nin İstanbul'dur geçimi
Dağa taşa dökemiyom içimi
Kutu kutu balya balya göçümü
Derince içimi hüzün kapladı

6 Şubat 2009

İTÜ TMDK MARŞI

Sesleriyle bu dünyada baki kalır eseri
İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarında
Tarihinden geleceğe uzanan sanat eli
İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarında

İlim irfan dokuludur sesli kültürdür özü
Atalarımızdan miras taşınır sazı sözü
Sanat ile aydınlanan öğrencilerin yüzü
İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarında

Anadolu kokmaktadır, hüznü sesli meyin
Huzur dolar gönüllere, nefesinde bir neyin
İzi vardır var olacak Arel Sarısözen'in
İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarında

Kudüm, davul bendir ile şimdi yürekler coşar
Bağlama divanla cura kanun ud kemençe tar
Piyano yan flüt keman obua çello gitar
İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarında

Maya bozlak diyarından uzun hava söylenir
Çargâh sultanîyegâh, hicaz neva söylenir
Ruha gıda denilmiştir derde deva söylenir
İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarında

Tarihine köprü olur geleceğe el verir
Şarkıların sedasıyla yâr eline gül verir

Türküleri çiçek gibi özü sözü bal verir
İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarında

18 Ekim 2009

İTÜ TMDK

Sesleriyle dünyaya ölmez eser bırakan
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır
Geçmişten geleceğe uzanan sanat eli
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

İlim irfan doludur, sesli kültürdür özü
Atalardan mirastır bizlere sazı sözü
Sanat ile ışılan öğrencilerin yüzü
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

Anadolu kokmakta hüznü sesini meyin
Huzura erişilir nefesinde bir neyin
İtri, Dede Efendi, Arel, Sarısözen'in
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

Kudüm ile davulla, şimdi yürekler coşar
Bağlama tambur ile kanun, ud, kemençe tar
Piyano, keman, flüt, viyola çello gitar
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

Maya, bozlak, diyarı uzun hava söylenen
Çargâh, segah, nihavent, hicaz neva söylenen
Ruha gıda denilen derde deva söylenen
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

Geçmişe köprü olup, geleceğe el veren
Şarkılarda sevgilinin ellerine gül veren

Türküü çiçek gibi özü sözü bal veren
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

20 Ekim 2009

MEKTUP ŞİİRLER

ESERİ'DEN MAZLUMİYE ŞİİR

NE HALDEDİR UĞUR KAYA

Bir dostumuz uzaklarda
Ne haldedir Uğur Kaya
Şimdi İstanbullu oldu
Ne haldedir Uğur Kaya

Sivas ellerinin varı
Sadık âşıkların yâri
Musikinın iftiharı
Ne haldedir Uğur Kaya

Çetin ayrılığı çeken
Namelere hasret kokan
Sözleri notaya döken
Ne haldedir Uğur Kaya

Türkülerin tadım dostu
Bu gönlümün nedim dostu
Eseri'nin kadım dostu
Ne haldedir Uğur Kaya

20 Kasım 2009

MAZLUMÎ'DEN ESERÎ'YE CEVAP

MECNUN GİBİ

Dostun uzaklarda gönlü Sivas'ta
Tozar mecnun gibi İstanbullarda
Sazından sözünden uzak değildir
Yazar mecnun gibi İstanbullarda

Memleketin soğuşunu özlüyor
Ah çektikçe yürekleri sızlıyor
Derdi derya gibi, dosttan gizliyor
Yüzer mecnun gibi İstanbullarda

Her yeni gün dertlere dert katarken
Anılar yok olur güneş batarken
Üsküdar'da tüm umutlar biterken
Bezer mecnun gibi İstanbullarda

Eseri şiirin Uğur Kaya'ya
Mutluluk vermiştir bayana baya
Karışır gün geçer haftalar aya
Dizer mecnun gibi İstanbullarda

Sivas eli türkülerin yatağı
Boğazdadır İstanbul'un çatağı
Mazlumî'nin darmadağın otağı
Gezer, mecnun gibi İstanbullarda

21 Kasım 2009

ÂŞIK HALİL TOPÇU

KAYA ÇİÇEKLERİ*

Kültür deryasında çekilen küreK
Kaya Çiçekleri sevdalı yüreK
Kerem-i Mevlâ'nın takdiri gereK
Kayalarda dahi verir övereK

Ayşe Benek, Doğan, can Uğur KayA
Adınız nam salsın güneşe ayA
Atfeder lutfunuz edeple hayA
Ab-ı hayat değsin böyle bir soyA

Yazdınız bir ömür dillere kolaY
Yorgun geçen günler yıllara kolaY
Yürekteki sevda ellere kolaY
Yanan külü sermek yerlere kolaY

Akıp giden yıllar şahit zamanA
Aşkın yolu maruz sise dumanA
Âşık meyledince yüce Rahman'A
Ah çekerse dağlar gelir imanA

Çar-naçar bu âlem emrine muhtaÇ
Çayır çimen olur her karşı yamaÇ

* Kitabımız için bu güzel şiiri yazan, gönlümde müstesna bir yeri bulunan, çok sevdiğim halk şairi Zaralı Halil Topçu'ya şükranlarımı arz ediyorum. Şiirin teknik yönden üç özelliği vardır: 1. İstiklâl Marşı'nda olduğu gibi *dörtleme*, 2. *Akrostiş*, 3. *Baş ve son kafiye*. (D.K.)

Çiçekler kayanın başında bir taÇ
Çeşit çeşit derde oldular ilaÇ

İlmin kaidesi her dem ilerİ
İnsanlığa rehber Adam'den berİ
İlim ile amel Mevlâ'nın emrİ
İfade edeyim alın haberİ

Çeşme etekleri olur mu kıraÇ
Çevreni seyredip gözünü bir aÇ
Çürük beyinlere n'eylesin MiraÇ
Çağırdı habib'i eyledi sertaÇ

Evlâdın akraban gurbet ellerdE
Elvan elvan açar gonca güllerdE
Edepli haliniz destan dillerdE
Eminim ününüz yaşar illerdE

Kâinata meftun bendeki meraK
Koy ver nefsi Hakk'ın emrine biraK
Kapınızda olsam bir ömür çıraK
Kadir Mevlâ'm sizden etmesin ıraK

Lale sümbül açsın bağınız al aL
Lakin aşk bağınız görmesin zevaL
Leyla değil miydi Mecnun'a hayaL
Lâhut-i âlemde bulunuz mahaL

El açmışım çiçekleri verenE
Emrine can kurban lâyıık görenE
Ezelden beridir süstür evrenE

Esir oldum bu bağları derenE

Renk renk açar tane tane sayılıR
Rüzgâr eser kokuları yayılıR
Rüyalarda gören bile bayılıR
Ruhlar elbet gıda alır ayılıR

İnledikçe çağlar gözümün selİ
İçim kan ağlıyor del'oldum delİ
İmdadıma yetiş Yâ Hızır Velİ
İrşad eyle gel bu Âşık Halil'İ

Sivas, 12 Şubat 2010